

Publicerad 2014-08-20 04:22 av Connie

Vi flyr till ensamheten som till en borg, vi flyr ur den som ur ett fängelse.

Ensamheten

Jag känner igen den på långt håll

har lärt mig den utantill

den hugger hänsynslöst

Jag har ljugit för dig

var gång jag sagt

att jag inte känt mig ensam

Den är bråddjup

och jag bottnar inte

den skär mig i strimlor

Skär i en smärtsam längtan

ut till radbrytningen och in igen

timme in och timme ut

Jag flyter och sjunker

om vartannat

likt en nära döden-upplevelse

Jag kastas mellan tårar utan att finna tröst

innan jag störtar vidare mot djupet

där den växande ensamheten möter mig

Jag hör tidens gapskratt

när sekunderna långsamt tickar förbi

i en sista ryckning av liv

Det är natt nu, timmar kvar tills gryning

den idisslar när den slukar mig hel

I natt snabbspolar jag min ensamhet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten